

10^a

Nobilissime et Perilliustris VIR,

Iram tuam si merui, tristissimus sum. Sacrum am-
minas t. errore fui: iniquum t. amore. Quid igitur t.
ut ignoscere velis, confidentem habes reum. Homini et
amico Benefacere studui; et in Deum, Musarumque de-
licium peccavi. Nescivi, ut ingenie dicam, adiuuacem
esse quod petui: nescivi me peccare. Nunc vero,
quia mitiorem errori meo et amoris viam aperis, rogo
ut hanc iniure sine saevitiae aut iniquitatis nota habeat.
Idem Beneficium erit, sive saepius, sive semel CNOB-
BARVS accipiet, quod debet semper. Ut fluant tem-
pora, nullum tamen, nisi unum ac praesens est, quod
cum spatiis suis limitatur, extendi potest. Humanis-
sime sic quidem cum CNOBBARO, et sic mecum ages.
Cum ille ad vos veniet (veniet enim et mea caussa)
videbor ipse frui securitate, ac proficiisci. Venient
libri mei, pars magna mei; quos prefecto et suos ap-
pellare CNOBBARVS potest, quia nitidissimi typis
suis adornat, et publicos facit. Si ingenium igitur
meum amas, quod bono saltem conatu assurgit; ama
hoc instrumentum ingenii mei, et a prima nocturna Pur-
puram, quale iam sub procello est, exspecta. Regium et
dignissimum veneracione Landavi juvenem, Principem.

Hug. 37.

verè Purpuratum. Amabis encomium, qm singulari
Humanitatis tuae gemo, etiam in Soste Virtutem amas;
vitum ne m amico quidem ferre potes. Ne aculeos
extimescas, alium esse muricem cogita, ahiam purpuram.
Si quid sic ignis est, sola luce attubescit. Quod filio
meo IVSTO CAECILIO, et filiae EUGENIAE tam Ge-
migne favere paratus es, gratiam tuto scribo pectore.
Ille adjunget litteras suas, titulosque necessarios
explicabit. Vale VIR SVMME, et me amare perge.
Lovanii, in Arce, IV. Eid. Ianuarij, 10. 17c. xxxv.

Ingenii et Humanitatis tuae.
admirator et cultor

E. Puteanus. 3

Pendustri Nobhissimique Viro

Domino CONSTANTINO HUGENO,

Aquit.

Principi Africæ à consulis ex

secretis.

Hagam.

q⁹¹

Huyg. 37.